

intet Svar. Det udmærkede sig akkurat ved samme Klarhed som de Udtalelser, der kom fra den højtærede Forsvarsminister. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem selv opfattede det Svar, han gav mig, men jeg kan tænke mig, at der kan komme til at foreligge den Situation næste Aar, at det var muligt for Regeringen at annullere de vedtagne Forsvarslove, og at Regeringen i Overensstemmelse med sit forsvarspolitiske Program forelagde den Forsvarsordning paa de 15 Mill. Kr., som de Radikale fremsatte i Forsvarskommissionen. Dette Forslag er tilstrækkelig stemplet af Socialdemokraterne. „Socialdemokraten“ bragte i Juni og Juli Maaned et Par Artikler, som tilfulde stemplede den radikale Forsvarsplan som ganske vanvittig. Jeg kan da ikke se andet, end at Socialdemokraterne enten maa stemme sammen med os, der gennemførte Forsvarssagen i Sommer, altsaa mod Regeringen, og saa falder Regeringen, eller ogsaa stemme for et Forslag, de have erklæret for at være Vanvid. Jeg vil gerne spørge Socialdemokraterne, hvilket af de to Standpunkter de agte at indtage?

Forsvarsministeren (Krabbe): Jeg skal blot sige til den ærede Ordfører, at Forsvarsministeren selvfølgelig maa handle, som ofte sagt, efter de bestaaende Love og indenfor den Begrænsning, som var foretaget af, hvad der skulde bespares, hvilke Udgifter der skulde udgaa, og hvilke der skulde bibeholdes, og som var truffen, da jeg var 100 Mil borte i Udlandet, og da jeg kom tilbage og faktisk overtog den militære Administration, var det givet, at visse Udgifter skulde afholdes, og det var da naturligt at fortsætte den Administration, som jeg modtog, da Administrationen skal holdes i Gang og alle Muligheder skulle holdes aabne ogsaa for den eventuelle Efterfølger.

Ordføreren (N. Neergaard): Hvad den højtærede Forsvarsminister sagde, var jo slet ikke noget Svar og ingen Forklaring, men i Virkeligheden kun en Bekræftelse paa det, jeg har sagt, at man meget godt kunde have forandret Administrationens rent foreløbige Dispositioner. Jeg ved heller ikke, hvem den Forgænger var, der havde formet den Plan, der nu ligger for os, det var i hvert Fald ikke det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) eller Holstein-Ledreborg, thi det er en helt anden Plan end deres, der nu er fremkommen, jeg ved ikke, om

det er den nuværende højtærede Konseilspræsidents. Jeg forstaar det ikke ganske.

Til den højtærede Konseilspræsident skal jeg sige, at jeg netop oprindelig gik ud fra, at hans Mening var den sunde og fornuftige, som jeg nu hører, at den er, nemlig den, at han vil føle sig bunden ved de bestaaende Love med Hensyn til, hvad der bliver opført paa Finansloven. Jeg havde udtrykkelig sagt, at jeg maatte formode, at det var den højtærede Konseilspræsidents Opfattelse, og det var kun en meget kraftig Modbemærkning fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der foranledigede mig til at rette et direkte Spørgsmaal. Den højtærede Konseilspræsident vilde først ikke svare paa dette Spørgsmaal, det glæder mig, at han har forandret sin Beslutning og svaret paa en Maade, der forekommer mig fyldestgørende.

Konseilspræsidenten (Zahle): Nej, det ærede Medlem tager fejl, det var ikke det Spørgsmaal, jeg ikke vilde svare paa, men en mere almindelig Bemærkning overfor den Fremstilling, som det ærede Medlem havde givet. Jeg nærer nemlig den Opfattelse, at medens denne Regering som enhver Regering skylder dette Ting og Offentligheden i det hele klar og aaben Besked om sine politiske Hensigter i Almindelighed, maa det være enhver Regerings Ret selv at skønne over, naar den vil røbe, ad hvilke taktiske Veje den i Enkelthederne vil søge at fremme sine Formaal.

K. M. Klausen: Til det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) skal jeg sige, at jeg har aldrig her i Folketingsalen befattet mig med saadanne Spørgsmaal som det, det ærede Medlem stillede til mig om, hvorledes Socialdemokraterne ville stemme med Hensyn til Finansloven for 1911. Det kan jeg virkelig ikke svare paa; jeg maa først se den Lov. Hvordan vil det ærede Medlem selv stemme for den Lov, ved han det? Det har han vist ingen Anelse om.

Abrahamsen: For mit eget Vedkommende vil jeg svare det ærede Medlem, at den Finanslov, der kommer til at foreligge til Efteraaret, vil jeg, hvis jeg til den Tid sidder her i Tinget, og hvis disse Forsvarsbevillinger ere strøgne, stemme imod. Men jeg synes ikke, at det Svar, vi nu have faaet, er noget Svar. Jeg kan